

[Oluf Pedersen.]

end jeg, som er kommet til den opfattelse. Jeg ved også, at allerede i efteråret blev det ved en afstemning i partiet venstre bestemt, at man ville gå ind for en udpumpning af 300 mill. kr. af Marshallpengene, det, som der her foreligger forslag om. Men det må nok siges at være en kovending. Det ærede medlem hr. Himmelstrup talte ved behandlingen af forslaget om 100 mill. kr. Marshallpenge til finansiering af en genopbygningsfond som ordfører for venstre, og det ærede medlem sagde da:

„Vi er altså fra vor side principielt modstandere af, at statsfinansieringen, og det vil jo sige den begyndende socialisering, dette at åbne mulighed for en art investeringskontrol, udstrækkes yderligere.“

Det ærede medlem henviste til

Formanden: Er det et citat?

Oluf Pedersen: Undskyld, jeg glemte at bede om tilladelse til at citere.

Det ærede medlem henviste ligesom jeg i dag til de sædvanlige kanaler for finansiering. Det morsomme var, at venstres ordfører høstede megen ros for sin gode tale, bl. a. blev han gratuleret af den konservative ordfører, den nu så højtærede indenrigs- og boligminister, som fornylig optrådte her for at dementere „Nationaltidende“, for så vidt. Det ærede medlem, den nu så højtærede minister, erklærede, at han kunne slutte sig til den tale. Den havde vist, at venstre kunne modstå fristelsen, og så føjede det daværende ærede medlem, den nuværende højtærede minister, til — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Dermed kan man vel egentlig sige, at det har vist sig, at erhvervslivet på dette område er sundt, et guldbelæst æsel vil ikke kunne trænge ind i byen og indtage den.“

Ja, det står godt til den samme højtærede ministers udtalelser i dag.

For at gøre det helt klart, at det virkelig var det konservative synspunkt, må jeg måske bede om lov til at komme med endnu et par korte citater. Det ærede medlem sagde:

„Jeg beklager da, at jeg ikke kan give den højtærede finansminister støtte til den del af hans forslag, hvorefter 100 mill. kr., der i øjeblikket er kendt døde og magtesløse på spærret konto i nationalbanken, på ny skal vandre ud i omsætningen.“ Jeg synes, det var rene ord for pengene. Og så tilføjede den nuværende minister:

„Den højtærede finansminister er jo troende socialist“ — det var altså den tidligere finansminister, det drejede sig om — „og det vil næppe være muligt at overbevise ham om, at der kan være noget uheldigt i på den måde . . . at komme erhvervene til hjælp.“

Og så sluttede den konservative ordfører med at sige:

„Derpå beror jo forskellen i dette høje ting i synspunkter, og derfor skal han ikke have nogen bebrejdelse i den anledning, men blot have den erklæring på mit partis vegne, at vi ikke vil kunne støtte ham deri.“

Måske vil man så sige: ja, men 300 mill. kr. af Marshallpengene er kun et lille beløb. Om dette sagde det ærede medlem hr. Himmelstrup — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„100 mill. kr. er ikke noget særlig stort beløb, men betydningsfuldt er forslaget alligevel, fordi det er udtryk for en overgang til statsfinansiering på områder af det danske erhvervsliv, hvor man hidtil ikke har kendt noget sådant.“

Man må nok sige, at så er det meget, at det ærede medlem hr. Himmelstrup her vil stå og anbefale, ikke en finansiering, der drejer sig om 100 mill. kr., men det tredobbelte beløb. Jeg kan godt forstå, at det ærede medlem var sur i masken; det er der vist ikke noget at sige til; det må have været en streng omgang. Jeg ved slet ikke, hvordan det kan være gået til. Med det kendskab, jeg har til det ærede medlem hr. Himmelstrup, er jeg helt sikker på, at han har hørt til det mindretal i partiet, som har stemt imod; det vil jeg da håbe for det ærede medlem.

Forslaget omfattede dengang bl. a. mejerier — nu er det yderligere udvidet —, og dengang, man var inde på disse mejerier, fik også hr. Peder Christensen som ordfører for venstre anledning til at sige et par ord, som må tage sigte på hele den lovgivning, der her er tale om, idet han siger — jeg beder om tilladelse til et kort citat —, at lovforslaget var udtryk for, at

„man nu ikke tror, at de danske bønder, der byggede dansk mejeribrug op fra intet til det, det er i dag, kan føre udviklingen videre, og derfor skal de nu lokkes til at gøre det rigtige med nogle slikkepinde, som landbruget antagelig vil komme til at betale dyrt.“

Ja, det var herlige toner fra en dansk bonde i modsætning til de jammerlige udtalelser, vi har hørt i dag.

Man må nok spørge: Hvad ligger der